

være med, fordi jeg holder paa, at den lovgivende Magt, Kongen og Rigsdagen i Forening, er den eneste, der har Afgjørelse af, hvorvidt Noget er stridende mod Grundloven i det Hele, og fordi jeg ikke ønsker at overlade Spørgsmaalet til Domstolens Afgjørelse. Det er os, der ere Vogtere over Grundloven og som skulle passe paa, at Grundloven ikke bliver paaseilet, og ligeledes vogte den for at blive seilet for nær.

Nimestad: Jeg skal ikke forfølge Uoverensstemmelsen mellem den høitærede Minister og mig videre, thi det forekommer mig, at jo oftere den ærede Minister tager Ordet, desto tydeligere bliver det, at Uoverensstemmelsen ikke er saa stor, som det synes. Den ærede Minister pointerede navnlig i sit sidste Foredrag med megen Styrke, at Forskellen mellem ham og Udcastet var den, at han vilde opstille den Fordring, at den Paa-gjældende selv skulde bidrage Noget, gjøre Noget, og ikke alene indskrænke sig til dette, ikke at have oppebaaret Fattigunderstøttelse i 5 Aar. Jeg kan nu ikke skjøne rettere, end at den ærede Minister derved slytter sig over paa det Retsstandpunkt, paa hvilket Udcastet befunder sig, og kun er uenig med det i selve Indholdet af de Fordringer, man vil opstille for, at en saadan Eftergivelse som den, der er Tale om, kan finde Sted. Det kan imidlertid ikke Andet end glæde mig, thi deri, at den ærede Minister under saadanne Bilkraa er villig til at gaa ind paa Tanken, ser jeg en Udvei til en Forstaaelse, som muligvis kan blive Grundlaget for den yderligere Forhandling. Grunden til, at jeg begjærede Ordet, var nærmest for at fralægge mig al Uoverensstemmelse med det ærede Medlem for Aarhus 1ste Valgfreds (Winther) i den Fortolkning, som han lod til at ville opstille af Grundlovens Bestemmelser med Hensyn til Fattigunderstøttelsens Virkninger. Hvis jeg ikke forstod det ærede Medlem urigtigt, syntes han at ville argumentere fra Grundlovens § 84, forsaavidt den bestemmer, at Enhver, der ikke kan ernære sig eller Sine, er berettiget til Hjælp fra det Offentliges Side, dog mod at underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabyrde — saaledes, at det herved skulde være overladt til enhver Lids Lovgivning at fastsætte, hvilke Virkningerne skulle være af modtaget Fattighjælp; men dertil maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at han i saa Fald rent overser Lovbestemmelsen, der staar i Grundlovens § 30 b, og som gaar ud paa, at den, der nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, ikke kan nyde denne politiske Rettighed, og det gjør jo, at denne Virkning af modtaget Fattigunderstøttelse ikke kan ændres undtagen ad grundlovs-mæssig Wei.

Winther: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning angaaende det sidste Punkt, at jeg

ikke har troet, at § 30 i Grundloven kunde tages bort ved en saadan særlig Lov. I Øvrigt skal jeg kun bemærke med Hensyn til en Yttring af det ærede Medlem om, at Begrebet Uberygthed kunde fastsættes efter enhver Lids Opfattelse, at der ligeledes i Grundlovens § 84 er givet Lovene en Ret til at bestemme, hvilke Arter af Hjælp, ydet af det Offentlige, der skal have den Virkning, som § 30 i Grundloven fastsætter; der kan gives en anden Hjælp fra det Offentliges Side paa en saadan Maade, at den ikke falder ind under Begrebet Fattigunderstøttelse. Der maa med Hensyn til dette Punkt lige saa vel overlades enhver Lids Lovgivning Indflydelse som med Hensyn til det Punkt, det ærede Medlem fremhævede. I Øvrigt finder jeg mig ikke foranlediget til at udtale mig videre, saaledes som Sagen staar nu.

P. C. Olsen: Den Tanke, som ligger til Grund for nærværende Lovforslag, er mig saa kjær, at jeg ingenlunde kan opgive Haabet om, at vi paa en eller anden Maade skulle kunne faae noget Godt ud deraf. Jeg skal derfor tillade mig at støtte Forslagsstillernes Anmodning om at lade denne Sag gaa til Udvalg. Efterat vi have faaet en Lov vedtagen, som, naar Forbrydere have forbedret sig, give dem Ret til at komme i Besiddelse af politiske Rettigheder, forekommer det mig, at det staar som en underlig Modsatning, at man ikke endnu har noget Middel til at skaffe dem, som i en vis Tid have været i Trang og Nød, Gjenbesiddelsen af disse Rettigheder. Naar man har sagt, at kun meget Faa vilde benytte en saadan Ret, vil jeg sige, at, om der end kun var Een, vilde det være uretfærdigt at udelukke ham, og naar man har sagt, at de Fleste ikke bryde sig derom, vil jeg sige, at jo hæderligere og fermere han er, desto tungere vil det ogsaa hvile paa ham at være udelukket fra disse Rettigheder. Jeg kan derfor ikke tro Andet, end at det, hvis Sagen blev henvisst til det Udvalg, som skal nedsettes om Fattigvæsenet, maa være muligt at faae denne Tanke sat paa Papiret i en saadan Form, at den ikke støder an imod Grundloven, men dog naaer det tilsigtede Maal.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, fattedes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 76 Stemmer.

Winther: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det Udvalg, som skal nedsettes angaaende Lovforslaget om Fattigvæsenets Bestyrelse.

Uden Forhandling blev Winthers ovenstaaende Forslag enstemmig vedtaget med 80 Stemmer.